

#1 NEW YORK TIMES-BESTSELLERAUTEUR

LUCY SCORE

FALL
INTO
TEMPTATION

ZE WILLEN DE LIEFDE GEEN TWEEDE
KANS GEVEN. MAAR HET LEVEN WACHT NIET
TOT JE ER KLAAR VOOR BENT...

Lucy Score

Fall into temptation

Blue Moon-serie – deel 2

Vertaling Jacodine van de Velde

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020560299
ISBN e-book 9789020560305
ISBN audiobook 9789020560312
NUR 340

© 2026 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

© 2016 Lucy Score
Oorspronkelijk gepubliceerd onder de titel *Fall into Temptation* door
That's What She Said Publishing, Inc., Verenigde Staten
Published by arrangement with Bookcase Literary Agency and
Marianne Schönbach Literary Agency.

Vertaling Jacodine van de Velde
Omslagontwerp Brittany Vibbert/Sourcebooks
Omslagbelettering Erin Fitzsimmons/Sourcebooks
Omslagillustratie iStock, Dreamstime
Omslag Nederlandse editie Liesbeth Thomas, T4design

www.zomerenkeuning.nl
www.lucyscore.net

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch,
door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI
training and similar technologies. No part of this publication may be
reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form
or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or
otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Uitgeverij Zomer & Keuning vindt het belangrijk om op milieuvrien-
delijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan.
Voor de papieren editie van deze titel is daarom gebruikgemaakt van
papier waarvan zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft
geleid.

Voor Amber, in mijn hart mijn zus,
ook al delen we niet hetzelfde bloed.

*Wherever you stand
Be the soul of that place.*

Rumi

1

Het was goed om weer thuis te zijn, besloot Beckett Pierce. Ook al betekende thuis zijn dat je overbuurman zijn psychedelische Halloween-eerbetoon aan de jaren zestig had opgezet.

Beckett schudde zijn hoofd vanwege de enorme opblaasbare VW-bus in de voortuin en zette een rustig jogtempo in.

Het was een vroege oktoberavond, wat naar zijn mening de perfecte gelegenheid was voor een rondje hardlopen. Vooral aangezien hij tien dagen van huis was geweest. Met een kort rondje na uren in een vliegtuig te hebben gezeten, kon hij zijn benen strekken en peilen hoe het ervoor stond in zijn stadje. En aangezien het donker was, kon hij dat doen zonder tientallen keren aangesproken te worden door inwoners.

Hij hield van zijn taken als burgemeester van Blue Moon Bend en de verantwoordelijkheden van zijn advocatenkantoor, maar meer dan een week in de Caribische zon doorbrengen vanwege de bruiloft van zijn studievriend was een fijne onderbreking van dat alles geweest.

Zelfs al was hij ervan overtuigd dat Edward een fout beging door zich voor de rest van zijn leven te binden aan Tiffani, een stylist van beroemdheden.

Nu was het tijd om op de hoogte te komen van alles wat er was gebeurd tijdens zijn afwezigheid. En in Blue Moon was dat veel. Het mocht dan een klein stadje zijn, het was wel altijd volop in beweging.

Terwijl Beckett luierde op het strand had zijn juridisch mede-

werker en rechterhand, Ellery, een huurder gevonden voor het gastenverblijf in zijn achtertuin, een alleenstaande moeder van twee kinderen die als nieuwe eigenaresse de deuren van Half Moon Yoga had geopend. Daarnaast had zijn moeder gemeld dat ze bij haar vriend Franklin Merrill introk.

Beckett had al bedacht dat hij de realiteit van die laatste verandering zo lang mogelijk ging vermijden.

Inmiddels was het donker genoeg om te durven gokken op anonimiteit in Main Street. De meeste winkelpanden waren gesloten, maar bij de yogastudio zag hij licht branden. Maris, de vorige eigenaresse, was naar Santa Fe verhuisd om daar een kristallenwinkel te beginnen.

Beckett liet zich door zijn lange benen het stadsplein om leiden naar de grote ramen van de studio. Die nam de begane grond in beslag van een drie verdiepingen tellend stenen gebouw dat donkerblauw was geschilderd. Het leek erop dat Maris' opvolger aanzienlijk jonger was. En leniger.

Omringd door een verzameling verfblikken en kwasten voerde een vrouw met kilometers aan vuurrode krullen een perfecte kopstand uit. De studio had een lik pauwblauwe verf gekregen en stond vol met flakkerende kaarsen. Maar Beckett had alleen oog voor de vrouw te midden van dat alles.

Haar benen, zo recht als lansen, openden zich in een omgekeerde spagaat. Ze wankelde en viel toen in een sierlijk hoopje mens op de mat onder haar. Vaag hoorde hij haar gelach door het glas. Gefascineerd keek hij toe hoe ze haar haren over haar schouder streek en vastberaden een nieuwe poging deed. Deze keer was haar spagaat zo stabiel als maar zijn kon.

Ze bewoog haar benen in een strakke hurkhouding omlaag, klapte ze toen als een zakmes omhoog richting het plafond en duwde zich in een handstand omhoog.

Krachtig en sierlijk, dacht hij terwijl hij dichter naar de ruit

stapte. Ze duwde haar kin tegen haar borst en rolde naar voren in kleermakerszit. En toen gaf ze zichzelf een high five.

Becketts telefoon ging over in de zak van zijn fleecjack. Hij haalde hem tevoorschijn en kromp ineen toen hij op het scherm keek. Hij was nog niet klaar voor dit gesprek.

‘Hoi mam.’

‘Ik hoorde dat mijn favoriete zoon weer in het land was,’ kwetterde Phoebe Pierce in zijn oor.

‘Ik hoorde dat mijn moeder een huisgenoot neemt.’

‘Dat klopt, als we een fatsoenlijke woning kunnen vinden om te kopen,’ kreunde ze. ‘De huizenmarkt in Blue Moon is op dit moment niet bepaald bruisend.’

Beckett bleef stil.

Zijn moeder zuchtte. ‘Ik had al het gevoel dat dit nieuws niet warm ontvangen zou worden.’

Met een norske blik keek Beckett naar de grond. ‘Ik wil geen ruzie met je maken, mam.’

‘We zullen het er ooit toch over moeten hebben. Franklin is een fantastische man. Ik wil dat je hem een kans geeft.’

‘Mam.’

‘Beckett, je bent belangrijk voor me. Je bent de enige middelste zoon die ik heb. En Franklin is ook belangrijk voor me. Ik wil dat je ruimte voor hem maakt.’

Ruimte maken voor een man die niet zijn vader was?

John Pierce was naar Becketts mening de meest geweldige man die ooit had bestaan. Hij had Beckett geleerd hoe liefde, loyaliteit en gemeenschapszin eruitzagen als je die principes elke dag naleefde. Het idee dat een of andere restauranteigenaar met opzichtige Hawaïaanse overhemden en een stel pastagerechten zomaar zijn plek kon overnemen was lachwekkend.

Beckett koos ervoor het feit te negeren dat hij de betreffende man had gemogen voordat hij erachter kwam dat zijn moeder

Franklin datete. Hij was actief bij de middenstandsvereniging en gaf altijd gul aan de gemeenschap. Maar niets van dat alles kon meten aan John Pierce' bijdrages aan het leven en de families in Blue Moon.

'Samenwonen is een serieuze stap, mam. Ik maak me gewoon zorgen om je,' reageerde hij.

Edward en Tiffani, zijn moeder en Franklin. Wat was dat toch met mensen die genoeg namen met partners die niet bij hen pasten? Succesvolle relaties waren gebaseerd op gedeelde overeenkomsten en doelen. Dat diende niet verward te worden met willekeurige aantrekkingskracht of opvulling van eenzaamheid.

Hij wilde niet dat zijn moeder gekwetst werd, vooral niet door iemand die duidelijk niet haar type was.

'We hebben er goed over nagedacht en hebben allebei het gevoel dat het de juiste stap is. Ik kijk ernaar uit en ik hoop dat je blij voor me kunt zijn.'

'Kunnen we het ergens anders over hebben?' smeekte Beckett. Phoebe zuchtte weer en gaf hem zijn zin. 'Hoe was je reis?'

Triomfantelijk rolde Gia terug op de mat. Slagen in die overgang van kopstand tot handstand gaf haar een boost van trots. Maar ze was net zo dankbaar voor alle mislukkingen en valpartijen gaandeweg. Haar plek verdienen met hard werken en het nodige zweet was bevredigender dan iets geweldigs in de schoot geworpen krijgen, vond ze. En door oefening en concentratie had ze geleerd de valpartijen tot een minimum te beperken.

Gia staaarde naar het plafond van haar studio. Haar eigen yogastudio.

Als het leven keer op keer allerlei moeilijke ballen je kant op wierp, moest je ze uiteindelijk een keer de arena uit slaan.

En dit ging haar homerun worden. Dat voelde ze aan haar water door de manier waarop alles onverwachts op z'n plek leek te vallen. De studioruimte die ineens beschikbaar was. Een knusse huurwoning op loopafstand van de studio. En dichterbij haar vader wonen was een bonus. In haar jeugd was ze zo close met hem geweest doordat hij zowel de rol van vader als moeder op zich had genomen. En niet te vergeten de rol van bemiddelaar als zij en haar zussen elkaar in de haren vlogen. Ze had hem gemist toen omstandigheden hen de afgelopen jaren van elkaar hadden gescheiden.

Maar nu zou alles anders worden. Zij zou anders worden. Het leven zou niet langer draaien om de grillen van iemand die zo achteloos met de harten van anderen omging. De basis die ze hier nu bouwde, zou de broodnodige stabiliteit bieden aan de twee die afhankelijk van haar waren.

Blue Moon – met haar goede vibe en eigenaardige tradities – zou de frisse start zijn die ze nodig had.

Gia stond op en strekte haar armen boven haar hoofd. Ze trok haar met verf besmeurde topje naar beneden en met haar handen op haar heupen bestudeerde ze de ruimte.

De verf zag er goed uit. Het was kleurrijk, maar rustgevend. De rest van de ruimte had een smaakvolle make-over gekregen door nieuwe dimverlichting, felgekleurde en zachte sierkussens en zen-geïnspireerde kunst aan de muren. De kleinere studio achterin had ze ook geverfd en in beide doucheruimtes was het badkamermeubel vernieuwd.

Nu alleen nog een snelle, laatste schoonmaakronde en dan zou ze er klaar voor zijn om morgen het lint door te knippen. Dan zou ze ook wat meer burens ontmoeten en dit nieuwe begin vieren.

De ceremonie representeerde meer dan alleen een nieuw bedrijf. Het stond symbool voor een nieuw thuis, een nieuwe manier van leven. Een stabielere leven, met minder fouten en grotere beloningen.

Beckett gooide de met de hand geschreven berichtjes in de prullenbak en reikte naar een glas. In tien dagen tijd waren er vijftien berichten binnengekomen van modellenbureaus die hem en zijn broers wilden vertegenwoordigen.

Hij maakte een mentale aantekening om Summer de nek om te draaien zodra hij haar weer zag.

Haar artikel over zijn broer Carter en de familieboerderij had buitensporig veel aandacht opgeleverd toen het in een New Yorks vrouwenblad was gepubliceerd. Het artikel was gereduceerd tot het equivalent van een *Playgirl*-fotoreportage. Het stuk zelf vergaarde al genoeg aandacht, maar toen Summer het originele artikel op haar blog plaatste, was het viraal gegaan.

Sindsdien hadden zijn broers en hij belachelijke aanbiedingen gekregen van zowel modellenbureaus als vrouwen. Ellery genoot er volop van om de meer creatieve aanbiedingen die via zijn zakelijke e-mailadres binnenkwamen hardop voor te lezen.

Hij vulde net een glas met water uit de kraan in zijn keuken toen zijn oog viel op de lichten in het gastenverblijf. Beckett keek op zijn horloge. Halfnegen. Vroeg genoeg om langs te gaan en zichzelf voor te stellen aan zijn nieuwe huurder.

Hij liep de achterdeur uit, de veranda af en over het smalle stukje gras dat zijn huis scheidde van het gastenverblijf. Het was een knus huis van twee verdiepingen, gebouwd als aanvulling op zijn uitgestrekte victoriaanse woning. Met boven twee slaapkamers, beneden een poppenkeuken en redelijke woon- en eetkamers was het knus en charmant. En eerder verhuurd dan hij had verwacht.

Op de smalle veranda klopte hij met zijn knokkels op de glanzend zwarte achterdeur. Door het glas heen zag hij een kind van de bank af komen en zijn kant op schuifelen. Hij had zandkleurig haar en een achterdochtige blik in zijn ogen.

‘Ja?’ zei de jongen.

‘Hoi. Ik ben jullie huisbaas slash buurman.’ Beckett gebaarde met zijn duim naar zijn huis. ‘Is je moeder in de buurt?’

‘Ze is mijn moeder niet,’ zei het joch nukkig, alsof dat een constant strijdpunt was.

‘Heeft ze je gekidnapt?’ vroeg Beckett met een uitdrukking van geveinsde bezorgdheid. ‘Als je hier tegen je wil wordt vastgehouden, knipper dan twee keer met je ogen.’

De lippen van de jongen krulden op in een grijns.

‘Ik ken de sheriff. Ik kan hem binnen vijf minuten hier hebben. Verder is het crimineel gezien behoorlijk saai hier. Ik weet zeker dat hij ervan geniet als hij zich op een goeie kidnapzaak mag storten.’

‘Ze is mijn ex-stiefmoeder,’ zei hij bij wijze van uitleg. ‘En ze is er niet.’

‘Oké, dan kom ik een andere keer terug om te checken of ze je geen vloeren laat schrobben of je in de kast onder de trap laat slapen.’

Deze keer kreeg hij bijna een lach van hem.

‘Zie je later, jongen.’

‘Zie je later, huisbaas.’

SOMS IS VALLLEN VOOR DE VERKEERDE PERSOON PRECIES WAT JE NODIG HEBT

Beckett is de burgemeester en de meest begeerde vrijgezel van Blue Moon, maar hij zit niet te wachten op romantiek. Zijn laatste vriendin ketende zichzelf vast aan zijn veranda en stak zijn deurmat in brand, dus hij houdt de liefde liever op afstand. Zelfs wanneer die letterlijk in zijn achtertuin belandt, met meterslang rood haar.

Met twee kinderen, een waardeloze ex en een gloednieuwe yogastudio heeft Gianna haar handen vol. Het laatste waar zij aan denkt is een man vinden die nóg meer problemen veroorzaakt. Maar Gianna had geen rekening gehouden met haar aantrekkelijke nieuwe huisbaas Beckett... Iets met elkaar beginnen zou een héél slecht idee zijn, maar hoelang is dat slechte idee nog te weerstaan?

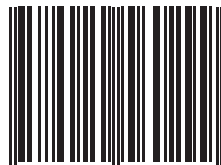
LUCY SCORE is de *New York Times*-bestsellerauteur van de TikTok-hitseries Knockemout en Story Lake. Met haar boeken stond ze al meerdere keren op de Goodreads-nominatielijst voor de beste romance. *Fall into temptation* is het tweede deel van haar Blue Moon-romcomserie.

Lees ook
in de serie:

ZOMER & KEUNING

ISBN 978 90 2056 029 9 NUR 340

9 789020 560299 >

www.zomerenkeuning.nl